

[Handelsministeren.]

Spørgsmaal om Aftale mellem Selskabet og ham selv“,

ej heller maa han deltage

„i Afstemning angaaende Søgsmal om Aftale mellem Selskabet og Trediemand, for saa vidt han deri har en betydeligere Interesse, der kan være stridende mod Selskabets“.

I Paragraffens 2det Stykke staar, at

„En Direktør maa ikke uden Bestyrelsens Godkendelse i hvert enkelt Tilfælde indgaa Aftale mellem Selskabet og ham selv eller Aftale mellem Selskabet og Trediemand, hvori han har en betydeligere Interesse, der kan være stridende mod Selskabets.“

Det, der her er Tale om, er jo Selykontrahering. Der har været megen Diskussion i Folketingsudvalget angaaende disse Bestemmelser, men man er enedes om den Affattelse, der nu foreligger her, og den anbefaler jeg til Vedtagelse. Bestemmelsen i 2det Stykke skal forstaas saaledes, at et eller flere Medlemmer af Bestyrelsen kan delegeres til at give denne Godkendelse; den samlede Bestyrelse behøver ikke i hvert enkelt Tilfælde at være til Stede for at give Godkendelsen.

I Paragraffens sidste Stykke bestemmes det, at Bestyrelsesmedlemmer og Direktører ikke maa

„udføre eller deltage i Spekulationsforretninger vedrørende Selskabets Aktier“.

I § 51 fastslaas det, at Bestyrelsesmedlemmer og Direktører kan lønnes

„saavel med fast Vederlag som med Andel i Aarets Nettofortjeneste (Tantième), men ikke med Andel i Bruttoindtægten eller i Bruttofortjenesten af Driften. Tantième kan derhos kun udredes af den Del af Nettofortjenesten, der bliver tilbage, efter at paabudte Afskrivninger og Henlæggelser har fundet Sted og muligt Underskud fra tidligere Aar er dækket“.

Disse Bestemmelser taler for sig selv, og jeg haaber, at det høje Landsting vil slutte sig til dem.

§ 51, 2det Stykke, bestemmer, at hvis et Aktieselskab gaar konkurs, eller det viser sig ved dets Likvidation, at det er insolvent, „er Bestyrelsesmedlemmer og Direk-

tører, selv om de har været i god Tro, pligtige at tilbagebetale, hvad de indenfor et Tidsrum af 5 Aar før Konkursdekretet eller Beslutningen om Likvidation har oppebaaret som Udbytte eller Tantième, forudsat at Selskabet, da Udbyttet eller Tantième blev fastsat, var insolvent.“

Man vil maaske sige, at det er en noget skarp Bestemmelse. Det er ogsaa blevet sagt i Folketinget, men saa vidt jeg ved, er Forholdet efter den almindelige Lovgivning dette, at de, der har oppebaaret, hvad der her er Tale om, paa et Tidspunkt, da Selskabet var insolvent, skal tilbagebetale det, dersom Selskabet kommer under Konkurs eller bliver likvideret offentligt.

Revisionsbestemmelserne findes i §§ 52—54, men jeg behøver neppe at gaa nærmere ind paa disse Paragraffers Bestemmelser. Der staar i § 52, saaledes som denne nu er affattet:

„I Selskaber, hvis Aktier er Genstand for offentlig Kursnotering, skal der være flere Revisorer, og mindst en af disse skal være statsautoriseret. I andre Selskaber kan Aktionærer, der ejer en Trediedel af den paa Generalforsamlingen repræsenterede Aktiekapital, kræve, at der skal være en statsautoriseret Revisor.“

Jeg lægger megen Vægt paa, at man faar saa gode Revisionsbestemmelser ind i Aktieselskabsloven som paa nogen Maade muligt, og det er mit Haab, at Selskaberne i Fremtiden vil lægge større Vægt end hidtil paa at faa valgt Revisorer, der virkelig er i Stand til at udføre deres Arbejde. Havde man gjort det i tidligere Tid, vilde Revisionsspørgsmaalet ikke nu have haft den Betydning i den offentlige Debat, som Tilfældet er. Jeg tror, man uden at sige noget som helst urigtigt kan hævde, at der i mange Tilfælde er valgt Revisorer uden mindste Hensyn til, om de overhovedet var i Stand til at foretage noget egentligt Revisionsarbejde i det Selskab, hvis Regnskaber de var valgt til at revidere.

Bestemmelser om Generalforsamlingen findes i §§ 55—58. Det hedder i § 56:

„Enhver Aktionær har Ret til paa Generalforsamlingen at erholde Oplysning om, hvorvidt og i hvilket Omfang